

STUDIU SISTEMATIC AL GORUNULUI DIN ROMÂNIA *)

de AL. BELDIE & P. CRETZOIU

Unul din autori a publicat nu de mult o notă referitoare la una din speciile grupei Sessiliflorae Loj. a genului *Quercus* ¹⁾. S'a arătat acolo că Seria Sessiliflorae Loj. e reprezentată în țara noastră prin 3 specii: *Quercus polycarpa* Schur, *Q. petraea* Liebl. și *Q. Dalechampii* Ten.; specii cari erau cuprinse până acum în literatură sub numele colective de „*Quercus sessilis*“ sau „*Quercus sessiliflora*“.

În studiul de față publicăm rezultatele identificării celor trei unități sistematice arătate mai sus, a Seriei Sessiliflorae din genul *Quercus* (gorunii), după materialul cercetat de noi și aflat în următoarele herbarii:

1. Herbarul Institutului Botanic al Universității București.
2. „ Laboratorului de Botanică al Facultății de Silvicultură dela Politehnica București.
3. „ Institutului Botanic al Universității Iași.
4. „ Societății Ardelene de Științe Naturale Sibiu.
5. „ P. Cretzoiu.
6. „ Al. Beldie.

Cu această ocaziune ținem să mulțumim și pe această cale conducătorilor instituțiilor științifice de mai sus pentru bunăvoința cu care ne-au pus la dispoziție materialul respectiv.

* * *

---

*) Manuscriptul prezentului studiu a fost încheiat încă în cursul anului 1941 și prezentat în ședința I. C. E. F. din 25 Iunie 1941.

1) P. Cretzoiu: Considerațiuni cu privire la *Quercus polycarpa* Schur, în *Revista Pădurilor*, Vol. 52, București 1940, pp. 698—703.

Seria Sessiliflorae Loj. se caracterizează prin:

Stile libere până la bază.

Pedunculii florilor femele foarte scurți.

Flori și fructe apropiate, apărând aproape axilare, sesile.

Solzii cupulei cu marginile laterale mai mult sau mai puțin libere (nesudate între ele).

Părozitatea constă din peri simpli, dispersi, cu baza adâncită și din peri fasciculați, izolați, dispuși mai adesea în axilele nervurilor.

Frunze relativ lung pețiolate, de obicei devenind glabre, de configurație puțin regulată, obovate până la ovale.

Lobii de obicei 5—9 perechi.

Nervuri intercalare prezente, cel puțin câteva la baza frunzei.

În cadrul clasificăției adoptată de Schwartz, monograful cel mai recent al genului *Quercus*, Seria Sessiliflorae face parte din subsecțiunea **Roburiformis** Schwz. Secțiunea **Roburoides** Schwz., Subgenul **Lepidoblanus** (Endl.) Orst.

Seria Sessiliflorae cuprinde în total 6 specii și anume: *Quercus polycarpa* Schur., *Q. petraea* Liebl., *Q. Dalechampii* Tén., *Q. pinnatiloba* K. Koch, *Q. cedrorum* Kotschy și *Q. Kochiana* Schwz.

Aceste specii au o răspândire destul de restrânsă, vegetând din Europa nordică până în regiunea atlantică și mediteraneană, spre Est ajungând până în Armenia, Taurus și Libanon.

Am arătat că în țară la noi am identificat trei din aceste specii: *Q. polycarpa*, *Q. petraea* și *Q. Dalechampii*. Toate acestea au fost cunoscute la noi până acum sub numele colectiv de *Quercus sessilis* (= *Q. sessiliflora*); ceva mai precis fiind indicat în literatură doar *Q. Dalechampii* care apărea sub denumirea sinonimică de *Q. aurea* Wierzb.

Caracterele sistematice de deosebire ale celor trei specii dela noi sunt relativ subtile la prima vedere. Cercetând însă un număr mare de exemplare apar deosebiri specifice suficiente pentru stabilirea unităților.

Dacă pe lângă caracterele sistematice mai ținem seamă de răspândirea geografică, remarcăm că aceasta, privită în ansamblu, este caracteristică pentru fiecare din cele trei specii: Astfel, *Q. petraea* este răspândit în toată Europa vestică, nor-

dică și centrală, apoi spre Est până în Polonia și Basarabia iar spre Sud până în Muntenia, Serbia, Albania, Italia, Corsica și Pirinei. **Q. Dalechampii** se află în Europa de Sud-Est, Italia de Sud, peninsula balcanică până în Bithinia, spre Nord ajungând numai până la Veneția, în Siria de Sud, Slavonia, Transilvania, Podolia. **Q. polycarpa** se întinde din Podolia, Transilvania și Basarabia prin Nordul peninsulei balcanice peste Nordul Asiei Mici până în Lazistan și Caucaz.

Studiind aceste areale observăm că în România cele trei specii sunt prezente, arealele lor suprapunându-se chiar pe teritoriul țării noastre.

Pentru deosebirea sistematică a acestor specii am alcătuit tabela de mai jos în care se pot urmări paralel caracterele organelor principale. Descrierile din această tabelă țin loc și de diagnoze pentru fiecare specie în parte.

Q. POLYCARPA

Lujeri anuali

Intunecat brun-roșcați sau brun-verzui, cu numeroase lenticile, relativ mari, eliptice.

Muguri

Relativ mari, 1-1,8 cm lungime ovali alungiiți.

Frunze

Neîngrămădite spre vârful lujerilor ci ± egal repartizate.

Lamina obovată până la lat-lanceolată, de obicei de deasupra mijlocului spre vârf îngustată, sinuat sau scurt lobată, pe fața inferioară, mai târziu glabrescentă sau de tot glabră, *groasă, coriacee*.

Vârful lat rotunzit.

Baza brusc îngustată sau trunchiată, cordat-emarginată, adesea asimetrică.

Q. PETRAEA

Lujeri anuali

Verzi întunecați, cu lenticile puține, mici, eliptice.

Muguri

Scurt ovali sau subrotunzi cca de 0,8 cm lungime.

Frunze

Spre vârful lujerilor ± îngrămădite.

Lamina obovată, obovat-lanceolată, până la eliptic-lanceolată, cu lățimea maximă între mijloc și vârf, scurt lobată până la fidat-lobată, pe fața inferioară pubescentă, mai târziu glabrescentă dar *niciodată de tot glabră*; în axilele nervurilor totdeauna barbulată.

Vârful lat rotunzit sau brusc îngustat.

Baza treptat îngustată, cuneat-decurență, neemarginată sau foarte ușor emarginată (rar cordat-emarginată).

Q. DALECHAMPII

Lujeri anuali

Roșii, brun-roșcați sau verzui-roșcați, cu lenticile numeroase rotunde.

Muguri

Îngust oval-lanceolați, ascuțiți, de 0,7-1,5 cm lungime.

Frunze

Neîngrămădite spre vârful lujerilor ci ± distanțat așezate pe lujeri.

Lamina, oblongă, lanceolată sau obovat-lanceolată, cu lățimea maximă între bază și mijloc, scurt lobată până la pinatifidă, pe fața inferioară numai, în tinerețe puberulă, *de timpuriu devine de tot glabră*.

Vârful ± lung îngustat.

Baza lat-trunchiată și emarginată (rar cuneat-decurență).

Lobii scurți, rotunziți ± regulați, întregi (rar lobulați).

Lobii scurți sau lungi până la $\frac{1}{2}$ din jumătatea laminei, rotunziți (mai rar acutiusculi) întregi sau 1-2 lobulați. Cea mai mare pereche de lobi este cea de a treia sau a patra dela bază, sinul cel mai adânc găsindu-se aproape totdeauna între lobul al doilea și al treilea sau al treilea și al patrulea dela bază.

Lobii acutiusculi sau acuți, ovați și regulați sau oblong-lanceolați și neregulați, întregi sau lobulați. Cea mai mare pereche de lobi este de obicei cea de a doua dela bază, sinul cel mai adânc găsindu-se obișnuit între primul și al doilea lob dela bază.

Nervurile laterale rigide, între ele fără nervuri intercalare (rar, câteva).

Nervurile laterale au adesea între ele în treimea inferioară a laminei câteva nervuri intercalare.

Nervurile laterale au obișnuit între ele nervuri intercalare.

Nervurile terțiare, reticulate în special spre marginea laminei foarte proeminente, neregulate și evident anastomozate.

Nervurile terțiare reticulate, relativ slabe nu sunt proeminente, neevident anastomozate.

Nervurile terțiare reticulate, neregulate, proeminente, anastomozate.

Fructe

Ingrămădite de obicei mai multe la un loc.

Fructe

Așezate câte 1—5.

Fructe

Așezate câte 1—3.

Cupula

Hemisferică de 1,5-2 cm în diametru și 0,8-1,2 cm înălțime, cu pereți groși.

Cupula

De 0,8-1,4 cm în diametru și 0,6-1,2 cm înălțime, hemisferic-campanulată, cu pereți subțiri.

Cupula

Turtit - hemisferică. de 1,2-1,9 cm în diametru și 0,8-1,5 cm înălțime, cu pereți groși.

Solzii lați, acuți, pe spate evident gheboși, glabri, cu vârf apendiciform, alipit pubescent.

Solzii mici, ovat-lanceolați, pe spate ușor convexi, nu sunt gheboși, indesuit pubescenti.

Solzi subromboidali, acuți, pe spate gheboși, glabri, la vârf pubescenti.

Pentru unitățile sistematice mai mici decât specia, am adoptat punctul de vedere al monografului Schwartz, care distinge pentru fiecare specie, forme și subforme, bazate în general pe diferențele de formă și lobare a frunzelor. Este interesant de remarcat că întreg materialul studiat de noi s'a putut încadra perfect în acest sistem, fără a fi nevoie de crearea de noi unități, ceea ce dovedește că unitățile au fost stabilite cu mult discernământ de către monograful lor, bazat pe cercetarea unui vast material.

Quercus petraea Liebl., Fl. fuld., 1784, p. 403. — Syn.: *Quercus robur* β . L., Fl. Suec. II, 1755, p. 340; *Quercus robur* Mill., Gard. Dict. ed. 8, 1768, n. 1.; *Quercus robur* Lam., Encycl. I, 1783, p. 717 p. pte.; *Quercus sessilis* Ehrh., Arb. frut., Dec. IX, 1789, p. 87; *Quercus robur* var. *sessilis* Martyn, Fl. rust. 1792, t. 11—12; *Quercus sessiliflora* Salisb., Prodr. stirp., 1796, p. 392; *Quercus conglomerata* Pers., Syn. II, 1807, p. 570; *Quercus sublobata* Kit., in Scult., Oest. Fl., ed. 2, I, 1814, p. 619; *Quercus Streimii* Heuff., in Wachtel, Zeitschr. Nat. Heilk. I, 1850, p. 97 p. pte.; *Quercus robur* ssp. *sessiliflora* v. *communis* DC., Prodr. XVI, 2, 1864, p. 8 p. max. pte.; *Quercus intercedens* Beck., Fl. N.-Oesterr., 1890, p. 271.

Toate cele trei forme ale acestei specii au putut fi identificate și pentru țara noastră:

f. platyphylla (Lam.) Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 79. — Syn.: *Quercus robur* α *platyphylla* Lam., Encycl., I, 1783, p. 717; *Quercus sessiliflora* α *genuina* Willk. et Lange, Prodr. fl. Hisp. I, 1861, p. 238; *Quercus sessiliflora* α *legitima* Schur., Enum. pl. Transs., 1866, p. 605; *Quercus sessiliflora* α *typica* Beck, Fl. N.-Oesterr., 1890, p. 272.

La această formă aparțin tipurile cu frunze puțin și rotunzit lobate, mari și evident lățite la vârful laminei.

Distr. Odorhei: Corund, leg. L. Richter, 17.VII.1891, sub *Q. sessiliflora*, în herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Caraș: la Lugoj, leg. V. Borbas, 31.VIII.1886, sub *Q. sessiliflora* var. *aurea*, în herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Gorj: Târgu-Jiu în pădurea Roșia pe Jiu, leg. D. Isailovici, 1894, sub *Q. sessiliflora* în herb. Inst. Bot. Buc.

subf. normalis Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 79.

Subformă caracterizată prin lobii regulați și întregi: frunza lungă de 7 cm sau mai mult. — Pl. I.

Distr. Turda: Cheia-Turzii la Povârnișul Pop, leg. P. Cretzoiu și I. Todor, 11.VIII.1940, în herb. P. Cretz. Buc.

Distr. Someș: Cernus, leg. L. Richter, 6.VIII.1890 sub *Q. sessiliflora* β *breviloba* și *Q. Welandii*, în herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Alba: la „Muche“ lângă Aiud, leg. C. C. Georgescu, 17.VIII.1940 și în valea Geoagiului de Sus, leg. C. C. Georgescu, 16.VII.1940, în herb. Politechn. Buc.

Distr. Severin: Băile Herculane, leg. V. Borbas, 23.VIII. 1886, sub *Q. sublobata*, în herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Mehedinți: Gura-Văii, leg. D. Grecescu, 12.VI.1881 sub *Q. sessiliflora* v. *Welandii*, în herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Prahova: între Breaza și Cornu, leg. P. Cretzoiu, 8.VI.1940, în herb. P. Cretz. Buc.

Distr. Buzău: Beceni, leg. D. Grecescu, VIII.1881, sub *Q. sessiliflora* în herb. Inst. Bot. Buc.; pădurea Tisău, leg. C. C. Georgescu, 12.VII.1937, pădurea Armeanca la Tisău, leg. S. Pașcovschi, 29.VIII.1932, pădurea Doiceasca lângă Tisău, leg. S. Pașcovschi, 2.IX.1932 și pădurea Balaban la Siriu, 800 m alt., leg. S. Pașcovschi, 2.IX.1932, în herb. Politechn. Buc.

Distr. Tecuci: Hanul Conachi, leg. C. C. Georgescu, 9.VI. 1936, în herb. Politechn. Buc.

Distr. Tulcea: pădurea Ciucurova, leg. Z. Przemetschi, 10. IX.1937, în herb. Politech. Buc.

Distr. Lăpușna: Chișinău, împrejurimi, leg. (?), în herb. Politechn. Buc.

Distr. Orhei: pădurea Crasnoșeni și pădurea Leușeni, leg. Z. Przemetschi, 1.VII.1937, în herb. Politech. Buc.

Distr. Bălți: pădurea Petroșani, leg. Z. Przemetschi, 10. VII.1937, în herb. Politechn. Buc.

subf. angulata (Vuk.) Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 79. — Syn.: *Quercus sessiliflora* f. *angulata* Vuk., in Oesterr. Bot. Zeitschr. XXIX, 1879, p. 187.

Lobii frunzelor cel puțin în partea sublobulați.

Distr. Sibiu: Bradu, leg. M. Fuss, 6.VIII.1878, în herb. Soc. St. Nat. Sibiu.

Distr. Argeș: Stoenști în pădurea Dosul Topolog, leg. A. Constantinescu, 1940, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Prahova: Câmpina, păduri în amestec cu fag, leg. A. Beldie, 8.VII.1935 sub *Q. sessilis* var. *decipiens*, in herb. A. Beld. Buc.

Distr. Tecuci: Hanul Conachi, leg. C. C. Georgescu, 9.VI. 1936, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Orhei: pădurea Tibirica, leg. Z. Przemetschi, VII. 1935 și pădurea Leușeni, leg. Z. Przemetschi, 1.VII.1937, in herb. Politechn. Buc.

f. laciniata (Lam.) Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 80. — Syn.: *Quercus Robur* β *laciniata* Lam., Encycl. I, 1783, p. 717.

Frunze $\pm$ fidate, cu lobi alungiți.

Distr. Iași: pădurea Basarab-Scibiuți la Sud de Hârlău, leg. M. Răvărut, 2.VI.1938, sub *Q. sessiliflora*, in herb. Inst. Bot. Iași.

subf. pinnata (C. K. Schn.) Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 80. — Syn.: *Quercus sessilis* f. *pinnata* C. K. Schn. Handb. Laubholz. I, 1906, p. 196; *Quercus sessilis* var. *aurea* A. & Gr., Synops. IV, 1911, p. 514 nec Schur.

Aci aparțin tipurile cu marginea lobilor întreagă. Pl. II.

Distr. Someș: Cernuc, leg. L. Richter, 6.VIII.1890, sub *Q. sessiliflora*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Alba: Cheile Intregalde, pe calcar titonic, leg. C. C. Georgescu, 17.VIII.1940, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Sibiu: la Bradu, leg. M. Fuss, 6.VIII.1878 și 11.IX.1872 și la Cașolț, leg. M. Fuss, 11.IX.1872, in herb. Soc. St. Nat. Sibiu.

Distr. Argeș: muntele Cozia, leg. C. C. Georgescu, 6.VII.1936, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Tulcea: la Ciucurova, leg. Z. Przemetschi, 10.IX.1937, in herb. Politechn.

Distr. Orhei: pădurea Tibirica, pădurea Telenești și pădurea Leușani-Dumbrava, leg. Z. Przemetschi, VII.1937, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Bălți: pădurea Petroșani, leg. Z. Przemetschi, 10.VII.1937, in herb. Politechn. Buc.

subf. lobulosa Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 80. — Syn.: *Quercus sessilis* var. *lobatissima* A. & Gr., Synops. IV, 1911, p. 515, non Ber.

Lobii frunzelor cel puțin în parte sublobați.

Distr. Turda: Cheia Turzii, leg. G. Wolff, s. d. și J. Wolff, 14.XI.1894, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Vâlcea: Bivolari la Cozia, leg. D. Grecescu, 4.VIII.1887, sub *Q. sessiliflora* β *Welandii*, in herb. Inst. Bot. Buc.

f. longifolia (Dippel) Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 80. — Syn.: *Quercus sessiliflora* b. *longifolia* Dippel, Handb. Ex

Laubh. II, 1892, p. 66; *Quercus sessilis* var. *decipiens* C. K. Schn., Handb. Laubholz. I, 1906, p. 196 non Bechst.; *Quercus sessiliflora* α *angustata* Zapal., Consp. Fl. Galiciae II, 1908, p. 18.

Aci aparțin formele cu lamina frunzelor îngustată spre ambele capete.

Distr. Bihor: Oradea-Mare la Somlo, leg. V. Borbas, VII. 1890, sub *Q. sessiliflora*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Bistrița: la Năsăud, leg. F. Porcius, sub. *Q. sessiliflora*, in herb. Inst. Bot. Buc.

subf. angustifolia (Zap.) Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 80. — Syn.: *Quercus sessiliflora* f. *angustifolia* Zapal., Consp. Fl. Gal. II, 1908, p. 18.

Marginea lobilor normal dezvoltată, întreagă.

Distr. Alba: muntele Roica în valea Galdei și la Cheile Intregalde, leg. C. C. Georgescu, 17.VIII.1940, in herb. Politehn. Buc.; muntele Peatra-Craiovi, leg. L. Simkovics, 8.VII. 1882 sub. *Q. Welandii*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Severin: la piciorul lângă Svinița, leg. C. C. Georgescu & M. Badea, 17.VI.1934, sub. *Q. sessilis*, in herb. Politehn. Buc.

Distr. Buzău: Beceni, leg. D. Grecescu, VIII.1881, sub. *Q. sessiliflora*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Quercus Dalechampii Ten., Ind. Sem. Hort. Neapol., 1830, p. 15. — Syn.: *Quercus aurea* Wierzb., apud Rchb., Fl. Exsicc., 1839, n. 1514; *Quercus robur* β *aurea* Heuff., in Wachtel, Zeitsch. I, 1850, p. 93; *Quercus sessilis* α *glabrata* Schur, in Oesterr. Bot. Zeitschr. VII, 1857, p. 10; *Quercus pallida* Heuff., in Oesterr. Bot. Zeitschr. VIII, 1858, p. 28, non Schur; *Quercus Robur* ssp. *sessiliflora* var. *communis* DC., Prodr. XVI, 2, 1864, p. 8 p. pte; *Quercus Robur* ssp. *sessiliflora* var. *aurea* DC., l. c. 1864, p. 9, p. pte; *Quercus sessiliflora* var. *macroloba* Borb., in Erdesz. Lap. 1884, p. 155; *Quercus sessiliflora* var. *decipiens* α *australis* Beck., in Glasn. XVIII, 1906, p. 104, p. pte; *Quercus Robur* ssp. *sessiliflora* var. *Dalechampii* Gavioli, in Archivio Bct. XI, 1935, p. 108.

Ambele forme admise de Schwarz pentru această specie au fost identificate și pentru flora României.

f. lancifolia (Vuk.) Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 85.
— Syn.: *Quercus lancifolia* Vuk., Form. *Querc.* Croat. 1883, p. 20.

Frunza în circumferință ovat-lanceolate sau oblonge, la vârf îngustată, lobii puțin adânci, întregi. Pl. III.

Distr. Someș: la Cernuc, leg. L. Richter, 6.VIII.1890, sub. *Q. sessiliflora* β *grandifolia* și sub. *Q. aurea*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Turda: Cheia Turzii la Povârnișul-Pop, leg. P. Cretzoiu & I. Todor, 11.VIII.1940, in herb. P. Cretz. Buc.

Distr. Cluj: pădurea Făget la Cluj, 400 m alt., leg. A. Borza & M. Peterfi, 12.IX.1920, Fl. Rom. Exsicc. n. 36; pădurea Hoia lângă Cluj, leg. P. Cretzoiu, VIII.1940, in herb. P. Cretz. Buc.

Distr. Alba: la Muche lângă Aiud, leg. C. C. Georgescu, 17.VIII.1940, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Hunedoara: Retezat, în valea Rîului Mare la gura pârâului Căldării și la gura râului Runcu, leg. C. C. Georgescu, 21.VIII.1940, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Sibiu: Tâlmăciu, leg. M. Fuss, 18.VIII.1876, in herb. Soc. St. Nat. Sibiu.

Distr. Severin: valea Țernei la Crucea Ghizelei în valea Cociului, leg. C. C. Georgescu & M. Badea, VII.1933, in herb. Politechn. Buc.; muntele Alion la Orșova, 300 m alt., leg. C. Baenitz, 5.V.1895, sub. *Q. aurea*, in herb. Inst. Bot. Buc.; valea Secășului la Prisaca, leg. Csato, 30.IX.1893, sub. *Q. aurea*, in herb. Inst. Bot. Buc.; valea Vavila, leg. L. Richter, 9.VII.1888, sub. *Q. sessiliflora* β *perlucida*.

Distr. Caraș: Oravița, leg. Wierzbicki, sub. *Q. aurea* (orig!), in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Timiș: Chișatău, leg. V. Borbas, X.1886, sub. *Q. aurea*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Vâlcea: Călimănești spre Cozia, leg. D. Grecescu, 7.VIII.1881, sub. *Q. aurea*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Argeș: Stoenesti, în pădurea Dosul-Topolog, leg. A. Constantinescu, 1940, in herb. Politechn. Buc.; la Gorunoaia, leg. D. Grecescu, 10.VIII.1881, sub. *Q. Welandii*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Muscel: valea Cacovei la Topoloveni, leg. D. Gre-

cescu, 6.VIII.1883, sub. *Q. sessiliflora* γ *aurea*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Prahova: între Breaza și Sotriile, leg. P. Cretzoiu, 8.VI.1940, in herb. P. Cretz. Buc.

Distr. Buzău: pădurea Ocea la Beceni, leg. D. Grecescu, 2.VIII.1880, sub. *Q. aurea*, in herb. Inst. Bot. Buc.; pădurea Giurca la Siriu, leg. S. Pașcovschi, 15.X.1932, in herb. Politechn. Buc.

Distr. R.-Sărat: în pădurea Peleticu-Muntele-Tinosu la Dealul-Lung, leg. S. Pașcovschi, 17.XI.1932, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Tecuci: Hanul-Conachi, leg. C. C. Georgescu, IX. 1934, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Tulcea: pădurea Niculițel, leg. C. C. Georgescu, IX. 1934, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Iași: pădure la Hadâmb, leg. M. Răvăruț, 3.VII.1939, sum. *Q. sessiliflora* ssp. *decipiens*, in herb. Inst. Bot. Iași.

Distr. Orhei: pădurea Leușeni-Dumbrava lângă Telenești și pădurea Crasnoșeni, leg. Z. Przemetschi, 2.VII.1937, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Bălți: pădurea Petroșani, leg. Z. Przemetschi, 10. VII.1937, in herb. Politechn. Buc.

f. pinnatifida (Boiss.) Schwz., Monogr. d. Eichen, 1937, p. 85. — Syn.: *Quercus sessiliflora* γ *pinnatifida* Boiss., Fl. Orient. IV, 1879, p. 1164 max. p. pte.

Aci aparțin formele cu frunze evident fidate, de obicei mai late și cu lobii uneori sublobulați.

Distr. Someș: la Cernuc, leg. L. Richter, 6.VIII.1890, sub. *Q. sessiliflora* β *grandifolia*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Trei-Scaune: Boroșneu, leg. L. Simonkai, 10.VII. 1884, sub. *Q. aurea*, in herb. Inst. Bot. Buc.

Distr. Cluj: la Hida, leg. G. Wolff, 1865, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Turda: Cheile Copandului, leg. J. Wolff, X.1894 și V.1890, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Buzău: pădurea Măguleasca-Argeșiu la Tisău, leg. S. Pașcovschi, 1.IX.1932, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Iași: pădurea Bărboși, aproape de Păușești, leg. M. Răvăruț, 5.VII.1939, sub. *Q. sessiliflora* ssp. *aurea*, in herb.

Inst. Bot. Iași; pădurea la Nord de satul Stroești, leg. M. Răvărui. 22.VI.1939, sub. *Q. sessiliflora* ssp. *aurea*, in herb. Inst. Bot. Iași.

Distr. Tighina: pădurea Zloți, leg. C. C. Georgescu, 29.IX. 1935, in herb. Politehn. Buc.

Quercus polycarpa Schur., in Verh. Siebenb. Ver. Nat., 1851, p. 170. — Syn.: *Quercus axillaris* Schur., in Oesterr. Bot. Wochenb., 1857, p. 18; *Quercus condensata* Schur, l. c. 1857, p. 18; *Quercus Robur* ssp. *sessiliflora* var. *communis* DC., Prodr. XVI, 2, 1864, p. 8, p. pte; *Quercus sessilis* auct., p. pte.

Fig. 1 și Pl. IV.

Fig. 1. — *Quercus polycarpa* Schur.
Exemplar din Cheile Râșnovului (Brașov). (1/2).

Distr. Turda: Cheia Turzii, leg. J. Wolff, XI.1894, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Sibiu: Bradu, leg. M. Fuss, 6.VIII.1878, in herb. Inst. Bot. Buc. și herb. Soc. St. Nat. Sibiu.

Distr. Alba: muntele Peatra-Craiovii, leg. L. Simkovics, 8.VII.1882, in herb. Politechn. Buc.; valea Galdei și la Cheile Intregalde, leg. C. C. Georgescu, 17.VIII.1940, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Brașov: Cheile Râșnovului în pârâul Cheii, spre Râșnov, 700 m alt., leg. P. Cretzoiu, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Tulcea: la Mănăstirea Cocoș, leg. P. Cretzoiu, 11. VIII.1934, in herb. P. Cretz. Buc.

Distr. Orhei: pădurea Leușeni-Dumbrava, leg. Z. Przemetschi, 1.VII.1937, in herb. Politechn. Buc.

Distr. Bălți: pădurea Petroșani, leg. Z. Przemetschi, 10. VII.1937, in herb. Politechn. Buc.

SYSTEMATISCHE STUDIEN ÜBER DIE TRAUBENEICHEN RUMÄNIENS

von Al. Beldie und P. Cretzoiu

Anlehnend an die neue Eichenmonographie von Schwarz, wurden die Belege aus den Herbarien der Universitäten Bukarest und Iași sowie mehrerer Privatsammlungen, eingehend geprüft.

Es ergibt sich dass die Sektion Sessiliflorae der Gattung *Quercus*, durch drei Arten in Rumänien vertreten ist: *Q. polycarpa* Schur., *Q. petraea* Liebl. und *Q. Dalechampii* Ten.

Die Gliederung, sowie sie von Schwarz in seiner vortrefflichen Monographie angenommen wurde, richte vollkommen aus, so dass auf Aufstellung neuer Formen gänzlich abgesehen werden konnte.

In rumänischen Text sind die betreffenden Formen mit die notwendigen Literaturzitate sowie Stand- und Fundortsangaben beschrieben und abgebildet.